

Sygn. akt X GC 347/14

1)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **2 lutego 2015 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący **SSO Lesław Zieliński**

Protokolant **Aleksandra Ciesińska**

po rozpoznaniu w dniu **2 lutego 2015 roku** w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) Sp. z o.o. w Ł.**

przeciwko: **(...) Sp. z o.o. w T.**

o zapłatę kwoty 163.101,41 zł

1. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w T. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w Ł. kwotę 95.000,00 (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy 00/100) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2014 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 1.291,50 (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt jeden 50/100) zł od dnia 5 marca 2014 r. do dnia 22 lipca 2014 r.;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 110.306,40 (sto dziesięć tysięcy trzysta sześć 40/100) zł od dnia 2 grudnia 2013 r. do dnia 24 marca 2014 r.;
4. zasądza od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 66.809,91 (sześćdziesiąt sześć tysięcy osiemset dziewięć 91/100) zł od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia 29 grudnia 2014 r.;
5. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w T. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w Ł. kwotę 11.773,00 (jedenaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt trzy 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
6. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X GC 347/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwoty 163.101,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła umowę z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K., w ramach której zobowiązała się do wykonania dokumentacji projektowej za wynagrodzeniem. Na mocy porozumienia z 26

listopada 2013 r. w prawa i obowiązki wskazanego zamawiającego wstąpiła pozwana. Pozwana nie uiściła powódce całości wynagrodzenia, mimo wykonania umowy.

W nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił roszczenie powódki w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, iż powództwo należało uznać za przedwczesne, gdyż strony przed wytoczeniem powództwa doszły do porozumienia w kwestii przesunięcia terminu spłaty zadłużenia w ratach, do czasu wypłaty środków z Unii Europejskiej w ramach dofinansowania inwestycji budowy linii telekomunikacyjnej.

Zdaniem pozwanej dochodzenie kwoty 1.291,50 zł należało uznać za nieuzasadnione, gdyż została ona zapłacona.

W reakcji na sprzeciw pozwanej powódka ograniczyła powództwo o kwotę 1.291,50 zł, a następnie o 66.809,91 zł i podtrzymała wszystkie wnioski, twierdzenia i tezy dowodowe.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 kwietnia 2012 r. powódka zawarła ze spółką (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. umowę o dzieło, w ramach której zobowiązała się do wykonania dokumentacji projektowej etapami, a wskazany zamawiający zobowiązał się projekt odebrać i zapłacić powódce wynagrodzenie w kwocie 8 zł za 1 metr bieżący projektu (dowód: umowa nr (...) wraz z załącznikami i aneksami – k. 19-24).

W dniu 26 listopada 2013 r. wskazane powyżej podmioty wraz z pozwaną zawarły porozumienie, w ramach którego spółka (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeniosła na pozwaną wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy i aneksu nr (...), pozwana przejęła przeniesione na nią prawa i obowiązki, a powódka wyraziła na to zgodę. Ponadto strony porozumienia, w tym również pozwana potwierdziły, iż powódce przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 164.622 zł netto, a z tej kwoty wpłacono jedynie 20.000 zł. Powódka oświadczyła, iż będzie kontynuować wykonywanie umowy (dowód: porozumienie trójstronne wraz z załącznikami i aneksami – k. 25-34).

W dniu 26 listopada 2013 r. powódka obciążyła pozwaną należnością za wykonanie prac związanych z jednym z etapów umowy w kwocie 110.306,40 zł, które odebrano (dowód: faktura VAT (...) – k. 35; protokół odbioru wykonanych prac projektowych – k. 36-37).

W dniach 11 lutego i 3 marca 2014 r. powódka obciążyła pozwaną należnościami za wykonane prace w związku z realizacją umowy w łącznej kwocie 68.342,91 zł (dowód: faktura VAT (...) – k. 38-40; protokół odbioru wykonanych prac projektowych – k. 41-42).

Tytułem zapłaty za należności wynikające z faktury VAT nr (...) pozwana zapłaciła powódce łącznie 15.306,40 zł (dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego – k. 43-44).

W dniach 3 i 17 marca 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 100.306,40 zł (dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 45; wezwanie do spełnienia świadczenia – k. 46).

Następnie w dniu 26 marca 2014 r. powódka odstąpiła od umowy z pozwaną (dowód: oświadczenie w przedmiocie odstąpienia od umowy – k. 47-48).

Dalej w dniu 23 kwietnia 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 68.101,41 zł (dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 49-50).

Z kolei w dniu 5 czerwca 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 163.101,41 zł (dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 51-52).

W dniu 22 lipca 2014 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 1.291,50 zł (dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego – k. 64).

Z kolei w dniu 29 grudnia 2014 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 66.809,91 zł (dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego – k. 96).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone dokumenty, również znajdujące się w aktach sprawy, uznając zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymagające uzupełnienia.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność treści dokumentów, nie dopatrywał się też żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie okazało się, że strony postępowania łączyła umowa o dzieło oraz to że powódka wykonała dzieło na rzecz pozwanej.

Zgodnie z przepisem art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Pozwana była zatem zobowiązana z chwilą wydania dzieła dokonać należnej zapłaty.

Pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku, zatem zostało wobec niej wytoczone powództwo.

Część zapłaty nastąpiła dopiero po wytoczeniu powództwa. W reakcji na zapłatę części należności powódka skutecznie ograniczyła żądanie pozwu wobec czego w tym zakresie Sąd uznał orzekanie za zbędne i umorzył postępowanie na podstawie przepisu art. 355 § 1 k.p.c., co znalazło swój wyraz w pkt 6 sentencji wyroku.

Zarzuty pozwanej przedstawione w sprzeciwie, dotyczące przedwczesności powództwa oraz porozumień z powódką, a także wniosek dowodowy na powyższe okoliczności – przesłuchanie za stroną pozwaną T. Z. – prezesa zarządu pozwanej, Sąd uznał za bezprzedmiotowe. Poza samym twierdzeniem o zawarciu porozumienia pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek materialnych dowodów na jego prawdziwość.

Należy wskazać, że zasady doświadczenia życiowego i obrotu gospodarczego, fakt zawarcia umowy w formie pisemnej, sama treść umowy

(§ 18 umowy), zasady współpracy pomiędzy stronami polegające na podpisywaniu aneksów do umowy, harmonogramów, porozumień, aneksów do porozumień pozwalają na wniosek, że wszelkie pertraktacje, wiążące ustalenia, porozumienia dotyczące zawartej umowy, a więc również prolongata terminu zapłaty wynagrodzenia, winny znajdować swój wyraz na piśmie.

Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność zawarcia porozumienia z powódką co do zmiany terminu płatności należności.

Przedstawiony tok rozumowania Sądu potwierdza także fakt uiszczenia części należności w toku postępowania.

Biorąc pod uwagę Sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji.

Orzeczenie Sądu zawarte w pkt 2-5 wyroku okazało się konsekwencją rozstrzygnięcia głównego.

Oparto je na podstawie przepisu art. 481 k.c. biorąc pod uwagę daty wymagalności ułamkowych części roszczenia, a także daty dokonanych częściowo wpłat wynagrodzenia powódki, wykazane potwierdzeniami przelewów.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania okazało się konsekwencją orzeczenia głównego. Oparto je na przepisie art. 98 k.p.c. Zatem Sąd przyznał powódce zwrot całości poniesionych przez nią kosztów, od przegrywającej pozwanej.

Na koszty te złożyły się:

- opłata sądowa od pozwu – 8.156 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika – 3.600 zł,
- opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Wysokość zasądzzonego wynagrodzenia ustalił Sąd w oparciu o par. 2 ust. 1 i par. 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X GC 347/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwoty 163.101,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła umowę z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K., w ramach której zobowiązała się do wykonania dokumentacji projektowej za wynagrodzeniem. Na mocy porozumienia z 26 listopada 2013 r. w prawa i obowiązki wskazanego zamawiającego wstąpiła pozwana. Pozwana nie uiszczała powódce całości wynagrodzenia, mimo wykonania umowy.

W nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił roszczenie powódki w całości.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, iż powództwo należało uznać za przedwczesne, gdyż strony przed wytoczeniem powództwa doszły do porozumienia w kwestii przesunięcia terminu spłaty zadłużenia w ratach, do czasu wypłaty środków z Unii Europejskiej w ramach dofinansowania inwestycji budowy linii telekomunikacyjnej.

Zdaniem pozwanej dochodzenie kwoty 1.291,50 zł należało uznać za nieuzasadnione, gdyż została ona zapłacona.

W reakcji na sprzeciw pozwanej powódka ograniczyła powództwo

o kwotę 1.291,50 zł, a następnie o 66.809,91 zł i podtrzymała wszystkie wnioski, twierdzenia i tezy dowodowe.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 kwietnia 2012 r. powódka zawarła ze spółką (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. umowę o dzieło,

w ramach której zobowiązała się do wykonania dokumentacji projektowej etapami, a wskazany zamawiający zobowiązał się projekt odebrać i zapłacić powódce wynagrodzenie w kwocie 8 zł za 1 metr bieżący projektu (dowód: umowa nr (...) wraz z załącznikami i aneksami – k. 19-24).

W dniu 26 listopada 2013 r. wskazane powyżej podmioty wraz z pozwaną zawarły porozumienie, w ramach którego spółka (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeniosła na pozwaną wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy i aneksu nr (...), pozwana przejęła przeniesione na nią prawa i obowiązki, a powódka wyraziła na to zgodę. Ponadto strony porozumienia, w tym również pozwana potwierdziły,

iż powódce przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 164.622 zł netto, a z tej kwoty wpłacono jedynie 20.000 zł. Powódka oświadczyła, iż będzie kontynuować wykonywanie umowy (dowód: porozumienie trójstronne wraz z załącznikami i aneksami – k. 25-34).

W dniu 26 listopada 2013 r. powódka obciążyła pozwaną należnością

za wykonanie prac związanych z jednym z etapów umowy w kwocie 110.306,40 zł, które odebrano (dowód: faktura VAT (...)- k. 35; protokół odbioru wykonanych prac projektowych – k. 36-37).

W dniach 11 lutego i 3 marca 2014 r. powódka obciążyła pozwaną należnościami za wykonane prace w związku z realizacją umowy w łącznej kwocie 68.342,91 zł (dowód: faktura VAT (...)- k. 38-40; protokół odbioru wykonanych prac projektowych – k. 41-42).

Tytułem zapłaty za należności wynikające z faktury VAT nr (...) pozwana zapłaciła powódce łącznie 15.306,40 zł (dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego – k. 43-44).

W dniach 3 i 17 marca 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 100.306,40 zł (dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 45; wezwanie do spełnienia świadczenia – k. 46).

Następnie w dniu 26 marca 2014 r. powódka odstąpiła od umowy

z pozwaną (dowód: oświadczenie w przedmiocie odstąpienia od umowy – k. 47-48).

Dalej w dniu 23 kwietnia 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 68.101,41 zł (dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 49-50).

Z kolei w dniu 5 czerwca 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 163.101,41 zł (dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 51-52).

W dniu 22 lipca 2014 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 1.291,50 zł (dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego – k. 64).

Z kolei w dniu 29 grudnia 2014 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 66.809,91 zł (dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego – k. 96).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone dokumenty, również znajdujące się w aktach sprawy, uznając zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymagające uzupełnienia.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność treści dokumentów, nie dopatrywał się też żadnych okoliczności, które pozwoliłyby

na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie okazało się, że strony postępowania łączyła umowa o dzieło oraz to że powódka wykonała dzieło na rzecz pozwanej.

Zgodnie z przepisem art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Pozwana była zatem zobowiązana z chwilą wydania dzieła dokonać należnej zapłaty.

Pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku, zatem zostało wobec niej wytoczone powództwo.

Część zapłaty nastąpiła dopiero po wytoczeniu powództwa. W reakcji na zapłatę części należności powódka skutecznie ograniczyła żądanie pozwu wobec czego w tym zakresie Sąd uznał orzekanie za zbędne i umorzył postępowanie na podstawie przepisu art. 355 § 1 k.p.c., co znalazło swój wyraz w pkt 6 sentencji wyroku.

Zarzuty pozwanej przedstawione w sprzeciwie, dotyczące przedwczesności powództwa oraz porozumień z powódką, a także wnioski dowodowe na powyższe okoliczności – przesłuchanie za stroną pozwaną T. Z. – prezesa zarządu pozwanej, Sąd uznał za bezprzedmiotowe. Poza samym twierdzeniem o zawarciu porozumienia pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek materialnych dowodów na jego prawdziwość.

Należy wskazać, że zasady doświadczenia życiowego i obrotu gospodarczego, fakt zawarcia umowy w formie pisemnej, sama treść umowy (§ 18 umowy), zasady współpracy pomiędzy stronami polegające na podpisywaniu aneksów do umowy, harmonogramów, porozumień, aneksów do porozumień pozwalają na wniosek, że wszelkie pertraktacje, wiążące ustalenia, porozumienia dotyczące zawartej umowy, a więc również prolongata terminu zapłaty wynagrodzenia, winny znajdować swój wyraz na piśmie.

Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność zawarcia porozumienia z powódką co do zmiany terminu płatności należności.

Przedstawiony tok rozumowania Sądu potwierdza także fakt uiszczenia części należności w toku postępowania.

Biorąc pod uwagę Sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji.

Orzeczenie Sądu zawarte w pkt 2-5 wyroku okazało się konsekwencją rozstrzygnięcia głównego.

Oparto je na podstawie przepisu art. 481 k.c. biorąc pod uwagę daty wymagalności ułamkowych części roszczenia, a także daty dokonanych częściowo wpłat wynagrodzenia powódki, wykazane potwierdzeniami przelewów.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania okazało się konsekwencją orzeczenia głównego. Oparto je na przepisie art. 98 k.p.c. Zatem Sąd przyznał powódce zwrot całości poniesionych przez nią kosztów, od przegrywającej pozwanej.

Na koszty te złożyły się:

- opłata sądowa od pozwu – 8.156 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika – 3.600 zł,

- opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Wysokość zasądzonych wynagrodzenia ustalił Sąd w oparciu o par. 2 ust. 1 i par. 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Lesław Zieliński